

"Aquí els que manen són Volkswagen i Nissan"

Francesc Cabana, autor del llibre 'La burgesia catalana' i ex-secretari de Banca Catalana, explica per què les fortunes d'aquest país no són comparables a les d'altres indrets.

"**A** la transició, mort Franco, hi va haver especial interès a conèixer les grans fortunes i van començar a córrer declaracions de renda, llistes no oficials però que algú s'havia encarregat de treure. És clar, es va crear mala maror, va coincidir amb l'època que començaven a empaïtar els empresaris, l'assassinat del Bultó, del Viola. A més, eren unes llistes relativament fiables perquè només sortien les persones, quan en general les grans fortunes estan al darrere d'empreses".

Són paraules de Francesc Cabana, autor del llibre *La burgesia catalana*. Cabana va ser secretari de Banca Catalana a principis dels anys vuitanta i va tenir ocasió de conèixer alguns dels comptes corrents més sucosos de l'economia catalana.

—Avui els empresaris són personatges públics i les seves fortunes són més o menys conegudes. Si li pregunto per les grans fortunes catalanes, quines assenyalaria?

—Donar una relació, dir: les grans fortunes són aquestes, no ho sé. A Catalunya no s'han creat grans fortunes a l'estil de la família March i al País Valencià hauríem d'anar una mica enllà per trobar alguna cosa similar, tampoc massa. És un país estrany, aquest. Les grans personalitats de l'economia catalana tenen poc capital al darrere. Són fortunes respectables però no tenen res a veure amb les que avui dia podem trobar a Madrid, Bilbao, Santander o fins i tot Sevilla o les fortunes alemanyes i franceses. I no cal dir si ens n'a-

ARXIU / RICARD CUGAT

nem a Amèrica, el Bill Gates, els Dupont, que tenen milers de milions de dòlars al darrere. Això són xifres importants. Aquí parles de sis o set mil milions de pessetes i això en l'àmbit financer internacional és xavalla.

—A què és deguda aquesta mediocritat econòmica?

—A Catalunya les grans fortunes es van crear a partir del tèxtil i aquest va donar diners, de vegades, però no molts. En canvi la gran fortuna espanyola i basca, sobretot, ve de gran empreses mineres, dels transports, empreses siderúrgiques. Aquí no hi ha hagut res d'això.

—Però no hi ha hagut grans famílies al Principat?

—N'hi ha i surten alguns noms. Però et prometo que em fa una certa angúnia mencionar-los perquè és evident que tenen diners. Sempre es parla dels Folch, i la gent es pregunta si no sabem parlar de nin-

gú més. Ara, jo recordo que hi havia personatges en la meua època bancària que tenien grans xifres de diners, perquè jo veia que els tenien en el compte bancari, i en canvi figuraven molt poc. El seu nom no sortia enlloc. Per què? Perquè deixaven els diners a una empresa o a un empresari o ells quedaven en segon terme.

—Potser es tracta de fortunes desconegudes?

—De desconegues sí que n'hi ha, però és que d'altres hi deuen ser però no les sé. Perquè com saps els diners que té la gent? Segurament que alguns dels qui deuen tenir més diners, primer no els tenen aquí, per tant qualsevol se n'assabenta, els deuen tenir a Suïssa, Andorra o no sé on. I després, jo què sé on ho tenen invertit. Només ells ho saben. És molt difícil, per això t'enganyes quan comences a buscar noms. I ells s'empipen i tenen una mica de raó. És que clar, aquí a Catalunya els qui manen són la Volkswagen i la Nissan, és el que et diran.

—Aquests grans comptes corrents desconeguts tenen noms i cognoms i vostè els coneix.

—Els de la meua època sí, però no t'ho diré perquè eren noms d'aquells que jo què sé d'on havien tret els diners. Sí, més o menys m'ho imagino, però moltes vegades hi ha un negoci que té una persona que dona la cara i una altra que posa els diners. Aquesta persona que dona la cara és coneguda i la que posa els diners no té cap interès a ser coneguda. Es reparteixen la feina i ja els va bé.

Bàrbara Amorós

"A Catalunya les grans fortunes es van crear a partir del tèxtil i aquest va donar diners, de vegades, però no molts."